

vůči ní v cizině nepřátelské stanovisko, a chrániti se před jejich činností a takto zároveň způsobeno i zeslabení branné zdatnosti republiky v případě války. Na tom, že oznámení, o něž tu jde, nebylo podepsáno pravým jménem oznamovatele, nýbrž vymyšleným jménem S. K., — to má rozsudek zřejmě na mysli, zmiňuje-li se o anonymitě pisatelově —, nezáleží; čsl. úřad, jemuž bylo takové oznámení zasláno, nemůže předem věděti, že jde o oznámení pseudonymní a nemohl by je ostatně, i kdyby věděl, že oznamovatel užil pseudonymu, již předem považovati za bezdůvodné a cizí stát může přirozeně i takového oznamovatele vypátrati a proti němu zakročiti. Dále nezáleží též na tom, že ono štvání A. F-ové, o němž se oznámení zmiňuje, není v oznámení blíže konkretisováno; neboť stát má přirozeně zájem na tom, aby odhalil osoby, jež v cizině proti němu »štvou«, a chránil se před jejich další činností tohoto rázu.

Ač názor rozsudku, že ve zjištěné činnosti obžalovaných, týkající se oznámení K-iho, nelze spatřovati skutkové podstaty zločinu podle § 6, čís. 2, zák. na ochr. rep., nýbrž že jest tuto činnost obžalovaných podřaditi pod ustanovení § 17, čís. 1, odst. 2 téhož zákona, spočívá podle toho, co uvedeno, na nesprávném výkladu pojmu skutečností, opatření a předmětů, jež mají podle § 6 čís. 2, odst. 1 zák. na ochranu republiky zůstatí utajeny pro obranu republiky, a ač rozsudek trpí v důsledku toho v tomto směru zmatkem podle § 28i, čís. 10 tr. ř. stížností mu vytýkáným, nemůže nejvyšší soud jako soud zrušovací v tomto směru ve věci samé rozhodnouti již proto, že rozsudek nezjišťuje, mělo-li oznámení, o něž tu jde, skutečně pravdivý podklad či nikoliv. Jen kdyby bylo rozsudkem zjištěno, že zmíněné oznámení bylo důvodné, bylo by oznamovatele pokládati za osobu v zájmu Čsl. republiky, zejména i v zájmu její branné zdatnosti činnou, tedy za osobu, jež má býti utajena pro obranu republiky.

Za tohoto stavu věci bylo zmateční stížnosti státního zastupitelství i v tomto bodu vyhověti, aniž bylo třeba zabývati se dalšími jejími vývody, napadený rozsudek v celém rozsahu zrušiti a věc, pokud jde o obžalobu, že všichni obžalovaní se dopustili zločinu podle § 6, čís. 2, odst. 3 zák. na ochranu republiky skutky týkajícími se oznámení K-iho, vrátiti k novému projednání a rozhodnutí soudu první stolice.

Čís. 5265.

Zákon proti nekalé soutěži.

Pojem soutěžitele (podnikatele) podle § 46 zákona.

Osoby působící jen ve služebním poměru nemají postavení podnikatele a tím ani soutěžitele podle § 46 zákona.

Pojem veřejnosti ve smyslu § 2, odst. 4 cit. zák. není naplněn již tím, že údaje byly učiněny na místě všeobecně přístupném nebo jen před více lidmi.

Je tu však sdělení pro větší okruh osob nejen, bylo-li řízeno na všechny osoby současně, nýbrž i, dalo-li se postupně roztrušováním od osoby k osobě.

(Rozh. ze dne 2. dubna 1935, Zm I 1353/34.)

Nejvyšší soud uznal jako soud zrušovací po ústním líčení o zmateční stížnosti soukromého žalobce F. K. do rozsudku krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 24. října 1935, jímž byl obžalovaný J. F. podle § 259, čís. 2 tr. ř. zproštěn obžaloby pro přečin zlehčování podle § 27 zákona proti nekalé soutěži a pro přestupek nekalé reklamy podle § 25 téhož zákona, takto právem: Zmateční stížnosti soukromého žalobce se vyhovuje, napadený rozsudek se zrušuje jako zmatečný a důsledkem toho zrušuje se též usnesení nalézacího soudu o útratách trestního řízení a věc se vrací nalézacímu soudu, aby ji znovu projednal a rozhodl, dbaje při tom útrat řízení zrušovacího.

Důvody :

Zmateční stížnosti, dovolávající se důvodů zmatečnosti podle § 281, čís. 4, 5, 9a) tr. ř., nelze upřítí důvodnost.

Napadený rozsudek vylučuje skutkovou podstatu zažalovaných deliktů, totiž přečinu zlehčování podle § 27 a přestupku nekalé reklamy podle § 25 zák. čís. 111/27 Sb. z. a n., poukazem k tomu, že stíhané výroky obžalovaného netýkaly se nějakého podniku žalobcova, že tedy nemohly poškodit jeho podnik a že soukromý žalobce není vůbec soutěžitelem, ježto je v oboru krupobitního pojištění pouhým zástupcem firmy B. A. bez samostatného podniku a tedy nikoli podnikatelem.

Je sice správné, že skutková podstata přestupku § 25 zák. čís. 111/27 Sb. z. a n. předpokládá, že čin směřuje proti zájmům soutěžitele (arg. slova »na úkor jiných soutěžitelů«) a dále, že i skutková podstata přečinu § 27 cit. zák. předpokládá údaje o poměrech podniku žalobcova (viz § 34, odst. 3 a), b) cit. zák.).

Leč neprávem upírá napadený rozsudek soukromému žalobci vlastnost soutěžitele, pokud se týče podnikatele ve smyslu § 46 cit. zák. Podle tohoto ustanovení jest podnikatelem, kdo vyrábí nebo prodává zboží téhož nebo podobného druhu, nebo provádí výkony téhož nebo podobného druhu, nebo je vůbec podnikově činným ve stejném nebo podobném oboru hospodářském. Rozhodovací důvody nepopírají, že výdělečná činnost obou stran je stejná neb aspoň podobná, vylučují však u soukromého žalobce pojem soutěžitele, pokud se týče podnikatele, hledíc k domnělé nesamostatnosti soukromého žalobce, jakožto pouhého zástupce firmy B. A.

Rozsudku je potud přisvědčiti, že povahu podniku mají jen samostatně provozované činnosti, nesoucí se za trvalým zdrojem příjmů, ať již zhodnocováním zboží nebo výkonů. Při tom je bez významu, jde-li o činnost upravenou živnostenským řádem čili nic (rozh. čís. 4019 sb. n. s.). Široké pojetí zákona kryje tedy pojmem »soutěžitele« každou samostatnou činnost, nesoucí se k ukojení lidských potřeb a směřující k docílení výdělečného zdroje (rozh. čís. 3802 sb. n. s.). Je tedy nasnadě, že osoby působící jen v poměru služebním nemají postavení podnikatele a tím i soutěžitele ve smyslu § 46 cit. zák., neboť jejich zaměstnání (povolání) postrádá charakteru podnikového, totiž samostatnosti a vlastního rizika, jakožto rubu této samostatnosti (viz Skála, str. 11.).

Je-li však napadeným rozsudkem samým zjištěno, že soukromým žalobcem a firmou A. byla uzavřena jen smlouva o provisi, že soukromý žalobce nebyl povinen pojistky, o něž jde, předati firmě A., nýbrž že je mohl předati i jiným firmám, že tedy vůbec nebyl povinen býti pro firmu A. činným, že jediným důsledkem nečinnosti bylo, že mu nevznikl nárok na provisi a že sám nesl náklad a risiko případně bezvýsledné činnosti, je zjevno, že mezi soukromým žalobcem a firmou A. nebyl služební poměr, nýbrž poměr, podle něhož soukromému žalobci byla zachována úplná samostatnost. S uvedeného hlediska je bez významu, že jak pojistky sjednané obžalovaným, tak pojistky sjednané soukromým žalobcem byly uzavírány, pokud se týče připravovány ve prospěch téže firmy F., neboť tato okolnost rozsudkem zdůrazňovaná nedotýká se otázky samostatnosti soukromého žalobce. Nalézací soud tedy pochybil, měl-li za to, že soukromý žalobce, pokud uzavíral se stranami pojistky v oboru krupobitního pojištění, není podnikatelem ve smyslu § 46 zák. čís. 111/27 Sb. z. a n. Napadený rozsudek je proto po této stránce stížen uplatňovaným zmatkem podle čís. 9 a.

Co do přestupku § 25 cit. zák. opřel nalézací soud zprošťující nález též o úsudek, že se činnost obžalovaného nedála veřejně, že tedy neučinil a nerozšiřoval stíhané údaje veřejně ve smyslu §§ 25 a 2, odst. 4 cit. zák. Tento názor rozsudku, napadený stížností s hlediska důvodu zmatku podle § 281, čís. 5 tr. ř. (neúplnost) a čís. 9 a), nelze vůbec přezkoumati, protože nedošel v rozsudku nižádného odůvodnění po hmotně-právní stránce.

Rozhodnutím nejvyššího soudu jako soudu zrušovacího čís. 4059 sb. n. s. bylo sice vysloveno, že podle § 2, odst. 4 cit. zák. nemají býti postíženy i takové reklamy, které byly proneseny jen k jednotlivému zákazníkovi, jen pro tohoto a nikoli za účelem dalšího rozšiřování. Vyžaduje se naopak, jak plyne z důvodové zprávy k zákonu proti nekalé soutěži, aby obsah pachatelových údajů byl přístupný a zjevný »každému, širokému obecenstvu, bez ohledu jakému«, neb aby se stal aspoň ve sděleních pro onen větší okruh osob, jak jej má na mysli § 2, odst. 4 cit. zák. a jak je též důvodovou zprávou vymezen jednak všeobecným poukazem k tomu, že tu musí jíti o množství osob co do počtu neurčité, o část obecenstva, okruh odběratelů atd., jednak tím, že příkladmo uvádí údaje v nápisech na zboží neb jeho obalech, ve vyhláškách, obchodních oběžnících, cenících a tiskopisech.

S tohoto hlediska se připomíná zmateční stížnosti, že pojem veřejnosti ve smyslu uvedených ustanovení není naplněn pouhou skutečností, že údaje byly učiněny na místě všeobecně přístupném (podle stížnosti ve světnici starosty obce, tedy na obecním úřadě, na dvoře nebo chodbách) nebo jen před více lidmi. Nelze však s druhé strany přezírat, že sdělení pro větší okruh osob je tu, jak i důvodová zpráva zdůrazňuje, nejen tehdy, bylo-li řízeno na všechny s o u č a s n ě, nýbrž i dále-li se p o s t u p n ě roztrušováním od osoby k osobě, na př. reklamní údaj roztrušovaný agentem v určité obci od osoby k osobě. Jeť i taková, jaksi hromadně a systematicky činěná reklama, závadná, ba možno říci, že reklamní sdělování, které se děje formou postupného systematického roztrušování od osoby k osobě, je mnohdy ještě účinnější nežli reklama dříve uvedená (Skála str. 99). Bude tedy na soudě, aby za předpokladu,

že shledá ostatní zákonné náležitosti skutkové podstaty přestupku podle § 25 zák. proti nekalé soutěži, zkoumal, zda šlo o zmíněné systematické roztrušování údajů od osoby k osobě čili nic.

Bylo proto důvodné zmateční stížnosti, jejímiž ostatními vývody netřeba se zabývat, podle § 288, odst. 2. čís. 1 a 3 tr. ř. vyhovět a uznati, jak uvedeno.

Čís. 5266.

Malo-li poškodenie tela za následok skrátenie nohy (o 3 cm), je poškodený mrzákom v smysle § 303, odst. 1 tr. zák. Nevadí, že sa môže i bez barál pohybovať; taktiež možnosť operatívnej opravy na veci nič nemení v prospech vinníka.

Operatívne snadno odstrániteľná brušná kýla nie je nemocou v smysle § 303, odst. 1 tr. zák.

(Rozh. zo dňa 3. apríla 1935, Zm IV 116/35.)

Obžalovaný P. K., pohádavši sa so svojim susedom A. K. ml. a jeho sestrou J. B., vystrelil na nich viac ráz z revolveru; A. K-ovi ml. prestrelil brucho, J. B-ovej strela prerazila pravú stehennú kosť; kosť jej síce srástla, avšak tak, že noha zostala o 3 cm kratšia. Súd prvej stolice uznal obžalovaného vinným dvojnásobným zločinom poškodenia na tele podľa §§ 301, 303, odst. 1 tr. zák. Odvolací súd, výlučivši, že poškodení upadli do nemoci, ktorá, ako sa dá predvídať, potrvá dlhú dobu, kvalifikoval čin obžalovaného ako dvojnásobný zločin poškodenia na tele podľa §§ 301, 302, odst. 1 tr. zák.

Najvyšší súd vyhovel čiastočne zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu, zrušil z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p. rozsudok odvolacieho súdu vo výroku o kvalifikácii trestného činu, spáchaného ťažkým ublížením na tele J. B-ovej, a kvalifikoval čin ten tak, ako súd prvej stolice; zmätočnú sťažnosť, domáhajúcu sa tejže kvalifikácie i dotyčne ťažkého poškodenia A. K-a ml., však zamietol.

Z d ô v o d o v :

Zmätočná sťažnosť vrchného štátneho zastupiteľstva je čiastočne odôvodnená; táto sa domáha kvalifikácie obidvoch ťažkých poškodení na tele v smysle § 303, odst. 1 tr. z. Pri právnom posúdení, či je poškodenie na tele, zistené odborným znaleckým posudkom, kvality v § 303 tr. z. určenej, nie je súd viazaný názorom, ktorý v tom smere prejavili súdni znalci lekári, aj keď musí brať patričný zreteľ k ich odbornej mienke pri kvalifikovaní stupňa a jakosti zisteného zranenia či poškodenia tela. V týchto medziach najvyšší súd uznáva dôvodným tvrdenie zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu, že poškodenie J. B-ovej, ktorej po nepravidelnom liečení zlomenia stehennej kosti pravej nohy zostalo a javí sa v skrátaní tejto nohy o 3 cm, pretože pahýly kosti sú na túto dĺžku 3 cm vedľa seba položené a tak sriastlé, je zmrzačením J. B-ovej, zvlášte keď podľa zistenia vrchného súdu chodí o barlách. Keď sa aj bez nich môže dostatočne pohybovať, je preca tým, že kríva a že používa barál, v miere